

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗОЛOTOVIDOBYBHOЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Д-р екон. наук, проф. Перерва П.Г., канд. екон. наук, доц. Ткачова Н.П.
*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»*

На початку ХХІ ст. в Україні відкрито більше тисячі золоторудних об'єктів (родовищ, рудопроявів точок мінералізації): у Карпатській золотоносній провінції — більше 300, в межах Українського щита — 650, у Донецькому регіоні — близько 60, що засвідчує значний золоторудний потенціал України. За оцінками експертів, в тому числі закордонних, сьогодні знайдені та оцінені запаси золота в Україні складають близько \$ 7 трлн.

Володіння покладами цього дорогоцінного металу завжди було престижем — поповнення своїх резервів злитками золота власного походження можуть похвалитися у світі не більше десятка держав. Тим не менш, в Україні золотодобування завжди закінчувалося на старті. І справа не в тому, що значна частина золотих покладів розсіяна, тобто, знаходиться не у вигляді розсипів, а в руді, що робить видобуток дорогою і проблематичною. Справа в тому, що жодна влада протягом 24 років незалежності не займалася цим питанням серйозно, а якщо і вкладала гроші в «золоте справа», «дивіденди» діставалися аж ніяк не державної скарбниці. Держкошти йшли в кишені купки наближених до верхів пройдисвітів, які, під виглядом золотодобування, проводили махінації з держактивами, поповнюючи виключно власні засіки.

Створення і розвиток золотодобувної і переробної галузі в Україні неможливе без залучення провідних міжнародних золотодобувних компаній світу, які мають успішний досвід здійснення комплексних пошукових, геологорозвідувальних і видобувних проектів у різних країнах світу, а також широкі можливості фінансування необхідних інвестицій.

На нашу думку, потрібно використовувати запаси золота в Україні і не тільки за рахунок державних підприємств, але і активно залучати інвесторів. Все вищесказане дозволяє сформулювати такі висновки і напрямки розвитку галузі:

1. Ціна золота досягла такого рівня, при якому добувати українське золото є прибутковою підприємницькою діяльністю.
2. Незважаючи на слабку дослідженість запасів українського золота, іноземні інвестори зацікавлені вкладати власні кошти, для пошуку таких запасів і до їх добування.
3. Законодавча база дозволяє усім фізичним і юридичним особам добувати золото, на основі правил, інструкцій, а також ліцензій на видобуток.
4. Українські приватні підприємці також зацікавлені у видобуванні дорогоцінних металів, однак недоцільно віддавати видобування дорогоцінних металів в руки приватних українських осіб, тому що останні зацікавлені не тільки у

видобуванні золота, але й приховуванні значної частки інформації та доходів з видобування.

5. Іноземні інвестиції в нашу країну, в період кризи, є також важливо статтею доходів нашої держави.

6. Надавати у користування свої надра, великим компаніям, тому що вони володіють необхідними знаннями, технологіями та фінансовими ресурсами, а також досвідом розвитку копалень, відповідно вони можуть найбільш раціонально і швидко почати добування дорогоцінних металів.

7. Створення нових підприємств збільшить податкові надходження до державного бюджету України за рахунок їхньої діяльності, додаткових коштів від продажу ліцензій на видобування дорогоцінних металів, покращення інфраструктури регіонів, залучення до праці місцевого населення, зростання ВВП країни.

8. Згідно чинного законодавства, видобуті дорогоцінні метали на території України в першу чергу мають пропонуватися для купівлі Міністерству фінансів України, а також Національному банку України за пільговими умовами, якщо ці державні органи не бажають купувати дорогоцінні метали, вони можуть бути продані на відкритому ринку – з цього випливає, що Україна може купувати золото за цінами нижче від ринкових, що дозволить зекономити кошти державного бюджету.

9. Створення спільного підприємства з іноземними інвесторами за умови, що більша частина акцій належатиме іноземним інвесторам, не зупинить бажання інвесторів добувати дорогоцінні метали і бути зацікавленими в його добуванні, а для держави це буде прибуткова доля, яка знову ж таки, приносить доходи.

Отже, Україна має реальні геологічні передумови і достатній науковий, проектний, геологорозвідувальний, гірничовидобувний, технологічний, машинобудівний потенціал та інфраструктуру для створення національної золотовидобувної та золотопереробної промисловості. Для вдосконалення і закріплення існуючих потенціалів (завершення геологічної розвідки, розробки і промислових випробувань технологічних схем збагачення золотовмісних руд і переробки концентратів, будівництва рудників, збагачувальних фабрик і хвостосховищ, реконструкції гідрометалургійних цехів) оціночно необхідно до 5 років і капіталовкладення 700–800 млн дол.

Література: 1. Економіка і маркетинг виробничо–підприємницької діяльності: Навч. посібник / За ред. проф. Перерви П. Г., проф. Гавриш О. М., проф. Погорелова М. І. – Харків : НТУ «ХПІ», 2004. – 640 с. 2. Кобелева Т.О. Електротехнічна галузь України: сучасний стан та перспективи розвитку // Т.О. Кобелева // Вісник НТУ «ХПІ». – Харків, 2011.– № 26. – С. 34-43. 3. Кобелева Т.О. Методичні засади моніторингу кон'юнктури ринку асинхронних електродвигунів / Т. О. Кобелева // Управління розвитком: зб. наук. праць. – Харків : ХНЕУ. – 2011. – № 4 (101). – С. 258 – 260. 4. Гончарова Н.П. Новые технологические системы: качество, потребность, эффективность / Н.П.Гончарова, П.Г.Перерва, А.И.Яковлев // - К.: Наукова думка, 1989.- 176с. 5. Кобелева Т. О. Методичні засади моніторингу кон'юнктури ринку асинхронних електродвигунів / Т. О. Кобелева // Управління розвитком: зб. наук. праць. – Харків : ХНЕУ. – 2011. – № 4 (101). – С. 258 – 260 6. Косенко О. П. Кон'юнктура технологічного ринку : оцінка ризиків комерціалізації об'єктів інтелектуальної власності / О. П. Косенко, Т. О. Кобелева, П.Г.Перерва // Вісник НТУ «ХПІ».–Харків : НТУ «ХПІ», 2014.–№33 (1076).–С. 76 – 87. 7. Перерва П. Г. Банкротство, санація та реструктуризація підприємства як економічні категорії антикризового управління / П. Г. Перерва, Т. О. Кобелева, В. Л. Товажнянський // Вісник Нац. техн. ун-ту "ХПІ" : зб. наук. пр. Темат. вип. : Технічний прогрес та ефективність виробництва. – Харків : НТУ "ХПІ". – 2015. – № 59 (1168). –

С. 148-152. 8. Перерва П. Г. Трудоустройство без проблем (искусство самомаркетинга) / П. Г. Перерва.- Х.: Фактор, 2009.- 480 с. 9. Перерва, П.Г. Визначення ризику оцінки стану кон'юнктури вітчизняного ринку асинхронних двигунів [Текст] / П.Г. Перерва, Т.О. Кобелева // Маркетинг і менеджмент інновацій. — 2012. — № 1. — С. 79-88. 10. Перерва, П.Г. Показники і критерії оцінки кон'юнктури товарного ринку [Текст] / П.Г. Перерва, Т.О. Кобелева // Маркетинг інновацій і інновації в маркетингу: збірник тез доповідей П'ятої міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 29 вересня-1 жовтня 2011 року / Гол. ред. С.М. Ілляшенко — Суми : ТОВ «ГД «Папірус», 2011. — С. 161-163. 11. Погорелов И. Н. Экономика и организация труда / И. Н. Погорелов, Н. И. Погорелов, П. Г. Перерва, А. М. Колот, С. А. Мехович [Монографія].- Харьков : Фактор, 2007.- 640с. 12. Погорелов М. І. Управління персоналом та економіка праці / М. І. Погорелов, П. Г. Перерва, С. М. Погорелов, О. П. Косенко та ін. // Навчальний посібник / За ред. проф. Погорелова М. І., проф. Перерви П. Г., доц. Погорелова С. М., доц. Косенко О. П. — Х.: «Щедра садиба плюс», 2015.- 521с. 13. ТОВАЖНЯНСКИЙ В.Л. Антикризисный менеджмент производственно-коммерческой деятельности предприятий машиностроения / В.Л.Товажнянский, П.Г.Перерва, Т.А.Кобелева // Государство и рынок: механизмы и методы регулирования в условиях преодоления кризиса: колл. монография.- СПб.: Астерион, 2010.- Т.2.- п.6.2.- С. 254-264. 14. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ В. Л. Антикризовий механізм сталого розвитку підприємства [монографія] / В. Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ, П. Г. Перерва, Л. Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ, І. В. Гладенко, Т. О. Кобелева, Н. П. Ткачова / За ред. проф. Перерви П. Г. та проф. ТОВАЖНЯНСЬКОГО Л. Л. — Х.: Віровець А. П.: Апостроф, 2012 — 704 с.